

ΡΑΧΟΙ *house*

*Διάλογος με το δάσος
& τη θάλασσα*

Σε πλήρη συμφωνία με το φυσικό ανάγλυφο,
η κατοικία, αντί να στέκεται απέναντι στο τοπίο,
ριζώνει μέσα του και, αντί να επιβάλλεται στο έδαφος,
φαίνεται να προκύπτει μέσα από αυτό.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΟΤΣΑΝΗΣ

Με τη χρήση παραδοσιακών υλικών, όπως η πέτρα, το ξύλο και η τσιμεντοκονία, οι έμπειροι αρχιτέκτονες εξασφάλισαν την ενσωμάτωση της κατοικίας στο τοπίο

«Ο ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
βασίζεται στο
storyboarding: κάθε
ΧΩΡΟΣ σχεδιάζεται
ως καρέ μιας
αφηγηματικής
ακολουθίας»

H

Η μορφολογία του εδάφους, οι αναλογίες και τα χρώματα υπαγόρευσαν διακριτικά τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό. Η επιλογή παραδοσιακών υλικών όπως η πέτρα, το ξύλο και η τιμεντοκονία παίζει σημαντικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια να ενσωματωθεί το κτίριο στο τοπίο. «Στους Παζούς εξάλλου η πέτρα και το ξύλο δεν είναι μόνο υλικά, αλλά φορείς μνήμης. Οι παλιές αγροικίες, τα μονοπάτια και οι ξερολιθιές είναι δομημένα από αυτά τα υλικά. Με τη χρήση τους, η νέα αυτή κατοικία αποκτά μια γέφυρα με την παράδοση, χωρίς όμως να εγκλωβίζεται σε αυτήν», αναφέρει το Kordas Architects. «Η ενσωμάτωση παραδοσιακών υλικών σε σύγχρονα αρχιτεκτονικά έργα αναδεικνύει τη διαχρονική τους ποιότητα, καθώς έχουν υψηλή αντοχή, εξελίσσονται αισθητικά με την πάροδο του χρόνου και ενισχύουν την αίσθηση της σύνδεσης με τον τόπο».

Ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός βασίζεται στο storyboarding: κάθε χώρος σχεδιάζεται ως καρέ μιας αφηγηματικής ακολουθίας. Από την είσοδο και τα πρώτα βήματα στις αυλές μέχρι τις σκάλες και τα εσωτερικά δωμάτια, κάθε «στάση» εξυπηρετεί τη συνεχή εναλλαγή εμπειριών και κάθε χώρος έχει τον ρόλο του. Άλλος φιλοξενεί την κοινωνικότητα, άλλος την απομόνωση, άλλος την καθημερινή τελετουργία. Όλοι μαζί συνθέτουν μια αρμονική ενορχήστρωση που δίνει στην κατοικία τον δικό της ρυθμό.

INFO
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ
 Kordas
 Architects
ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ
 Παξοί
ΕΜΒΑΔΟΝ
 353 τ.μ.
ΕΤΟΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ
 2025

Αποφασιστικής σημασίας είναι και οι εξωτερικοί της χώροι, σχεδιασμένοι ως μία φυσική συνέχεια του εσωτερικού της κατοικίας, σε μία ενιαία ροή. «Σχεδιάστηκαν σαν υπαίθρια δωμάτια, σχεδόν ισότιμα με τα εσωτερικά. Τα μεγάλα συρόμενα ανοίγματα, η συνέχεια των υλικών, οι πέργκολες και οι χαμηλοί πέτρινοι τοίχοι συνδέουν οργανικά το μέσα με το έξω. Ο κάτοικος μπορεί να μαγειρεύει μέσα και να δειπνεί έξω, να διαβάσει στη βεράντα και να επικοινωνεί με κάποιον που χαλαρώνει στο σαλόνι - μια χωρική "συνομιλία"

«Το ΑΚΙΝΗΤΟ δεν αποτελεί αυτόνομο ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, αλλά έναν οργανισμό που συντονίζεται με το περιβάλλον»

που αντανακλά τον μεσογειακό τρόπο ζωής. Η φύτευση παραμένει σχεδόν άγρια. «Η μεσογειακή φύση του νησιού είναι ήδη πλούσια, αυτός ο αυτάρκης. Δεν επιδιώξαμε να καλλωπίσουμε το τοπίο, αλλά να σεβαστούμε το υπάρχον οικοσυστήμα, με μικρές μόνο παρεμβάσεις. Ο κάτοικος δεν βρίσκεται σε έναν επιτηδευμένο κήπο, αλλά ζει μέσα σε ένα ζωντανό τοπίο. Τα αρωματικά βότανα, οι ελιές και τα κυπαρίσσια κυριαρχούν, προσφέροντας μια αυθεντική εμπειρία». Αυτή η ανεπιτήδευτη ομορφιά του μεσογειακού τοπίου σε συνδυασμό με την περιορισμένη γη και την υψηλή ζήτηση για off-market κατοικίες καθιστούν τους Παξούς μια ξεχωριστή επιλογή που προσαρμόζεται στον επισκέπτη, αλλά τον προκαλεί να προσαρμοστεί στους ρυθμούς του τόπου. «Αυτή η συνθήκη μας κάνει ακόμη πιο προσεκτικούς στην αρχιτεκτονική μας προέγερση. Κάθε έργο σε έναν τόπο τόσο εύθραυστο για εμάς δεν μπορεί να είναι απλώς μία ακρόαση, βίβλα ή επενδυτικό προϊόν χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του τόπου. Το ακίνητο δεν αποτελεί ένα αυτόνομο αντικείμενο, αλλά έναν οργανισμό που συντονίζεται με το περιβάλλον και τους ρυθμούς του, διαμορφώνοντας τη σχέση ανάμεσα στον άνθρωπο, το κτίριο και το φυσικό περιβάλλον. Η κατοικία ανοίγει να δεχτεί τον ήλιο και τη θέα, κλείνει για να προστατευτεί από τον αέρα ή τη βροχή, μεταβάλλει τη χρήση της ανάλογα με την εποχή.

Το όριο μεταξύ εσωτερικού και εξωτερικού χώρου γίνεται διαπερατό, επιτρέποντας βαθύτερη, σχεδόν σωματική, σχέση με το τοπίο. Αρκεί κανείς να σταθεί στον κεντρικό χώρο καθιστικού, με ανοιχτές τις μπαλκονόπορτες, για να αντικρίσει το μεγαλείο της φύσης, τα κυπαρίσσια και τις ελιές που χάνονται μέχρι τον ορίζοντα, να βιώσει τους ήχους των τζιτζιμιγιών, τη δροσιά που πέφτει νωρίς το πρωί και τον ήλιο που ακολουθεί - και όλα αυτά ενώ είναι προσηλωμένος στη θαλασσοπρόβολή του κτιρίου. Ο άνθρωπος δεν στέκεται απλώς ως παρατηρητής της φύσης, αλλά γίνεται μέρος της, βιώνοντάς τη μέσα από μια πλούσια, αισθητηριακή εμπειρία», καταλήγει ο Kordas Architects για την κατοικία των Παξών, αντί να επιβάλλεται, σέβεται, συνομιλεί, ακολουθεί και τελικά ανήκει στο νησί ♦